

Mál nr. 88/2014
M og
V v. ábyrgðartryggingar ökutækis.

Örorkubætur. Umferðarslys. þ. 17.7.2011.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 24.3.2014 ásamt fylgiskjöllum 1-29
2. Bréf V dags. 22.4.2014

Málsatvik.

M lenti í umferðarslysi þ. 17.7.2011 þegar bifreiðin A ók í veg fyrir bifreið sem M ók. V viðurkenndi bótaskyldu og hefur greitt M vegna slyssins, en telur nú að M hafi veitt V rangar og ófullnægjandi upplýsingar sbr. 2. mgr. 47. gr., sbr 120. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga og hafnar bótaskyldu á þeim grundvelli. Af hálfu M er krafist að honum verði greiddar fullar bætur vegna slyssins. M hefur starfað sem leigubifreiðastjóri og krafðist bóta frá V vegna tímabundins atvinnutjóns sem slíkur. Í matsferli vegna varanlegrar örorkuupplýsti M að hann hefði verið ráðinn sem háseti á fiskiskipi og var tóku matsmenn mið af þeim upplýsingum við matið. Útgerð skipsins upplýsti síðar að M hefði ekki verið ráðinn til starfa hjá fyrirtækinu, en skipstjóri skipsins lýsti því yfir að hann hefði haft í huga að ráða M til afleysinga um borð í skipinu. Af hálfu M er því haldið fram að M hafi eingöngu gefið þær upplýsingar að hann hafi fengið loforð um pláss á skipinu og því haldið fram af M að V hafi ekki sýnt fram á að sú staðhæfing hans sé röng. Þá vísar M til þess að hann hafi ekki með að gera hvernig skipstjóri skipsins orði yfirlýsingar sínar og umræddur skipstjóri standi við þær. M segist ekki hafa veitt V rangar eða ófullnægjandi upplýsingar og sú ákvörðun matsmanna að lækka mat á varanlegri örorku eftir að útgerðin dró yfirlýsingu skipstjóra til baka sé örökrétt og gangi í berhöggi við það sem fyllilega hafi verið færðar sönnur á. V hafnar bótaskyldu af ofangreindum ástæðum. Af hálfu V er á það bent að M hafi veitt matsmönnum rangar og ófullnægjandi upplýsingar þegar M sagði að hann myndi byrja að vinna sem háseti í júlí 2011, en í samtímasamskiptum vegna slyssins sé alltaf talað um tjónauppgjör og bætur vegna tekjutaps vegna starfa M sem leigubifreiðastjóra. V bendir á að í yfirlýsingu skipstjóra komi fram að hann hafi hugsað sér að ráða M til afleysinga kæmi til þess og segir V að langur vegur sé á milli þess að vera ráðinn um borð í skip og verða hugsanlega ráðinn. V segir að M hafi vitað og mátt vita að tekjur milli níu og tólf milljónir sem hann hefði fengið sem háseti á umræddu skipi skiptu máli og það gæti leitt til þess að M fengi greiddar bætur sem hann ætti ekki rétt á. Þá vísar V til þess að matsmenn hefðu talið rétt að lækka mat á varanlegri örorku M vegna þess að þeir hefðu áður fengið rangar og/eða ófullnægjandi upplýsingar. Þá vísar V því á bug að ónákvæmar upplýsingar hafi ekki stafað frá M heldur skipstjóra og hafi yfirlýsingin um störf M sem háseti á skipi verið fengin eingöngu til þess að staðfesta það sem M hafi haldið fram á matsfundi. Þá bendir V á að M hafi verið lágtekjumaður en ekki tekjuhár sjómaður og sýni skattaframtöl M það glögglega og þau ár sem M hafi verið til sjós hafi hann haft mjög lágar tekjur.

Álit.

Ágreiningur í máli þessu varðar það hvort M hafi af ásetningi veitt V rangar og/eða ófullnægjandi upplýsingar, sem hann hafi vitað að mundu leiða til þess að hann fengi greiddar bætur sem hann ætti ekki rétt á. Samkvæmt 47. gr sbr. 120. gr. laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004 getur réttur vátryggðs til bóta vegna hins tiltekna vátryggingaáburðar fallið niður, sannist að hann hafi

veitt slíkar rangar og ófullnægjandi upplýsingar. V verður að sanna að M hafi hagað upplýsingagjöf með þeim hætti sem V heldur fram og veitt vísitandi rangar og ófullnægjandi upplýsingar sem hefðu leitt til þess að hann fengi greiddar bætur sem hann hefði ella ekki átt rétt á. Af gögnum málsins verður því ekki slegið föstu að M hafi veitt af ásetningi rangar og/eða ófullnægjandi upplýsingar í viðtali við matsmenn eða í þeim gögnum sem matsmenn báðu um vegna málsins. Ekki þykir nægilega leitt í ljós að þau gögn hafi verið þess eðlis að ásetningur til að veita rangar upplýsingar sé sannaður enda sé mat matsmanna á umræddum gögnum alltaf þáttur í matinu. Þegar af þeirri ástæðu á M rétt á greiðslu fullra bóta frá V vegna slyssins sem hann varð fyrir þ. 17.7.2011.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna slyssins sem hann varð fyrir þ. 17.7.2011.

Reykjavík 13.5.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.